

TÝDEN 22-26. března 2021

Měsíc knihy aneb Z pohádky do pohádky

Plán vzdělávací nabídky

Témata pro povídání:

- motivace pohádkou O Karkulce, tajemnou krabicí s pokladem – krabice s novinami, knihami, časopisem -> děti se pokouší poznat, co je uvnitř, aniž by ji otevřely (váha, vůně) - rozvoj fantazie, ale zároveň srovnávání s realitou, klademe otázky např. „Může se do této krabice vejít skutečné auto?“ Vysvětlení slova poklad: nemusí vždy jít jen o peníze a šperky, ale o předměty, věci nebo i osoby důležité pro konkrétního člověka (např. „Maminka dětem říká 'můj poklade'.").
- Povídejte si o různých žánrech knih, o tom jak vznikalo písmo, co je Braillovo písmo, jak se máme chovat ke knize,...ptejte se, zda mohou být knížky poklad a proč? K čemu slouží knížky? Co by se stalo, kdyby lidé nevymysleli knížky? Co by se stalo, kdyby všechny knížky ze světa zmizely?

Nabídka řízených činností:

- matematické představy s pohádkou O Červené Karkulce – děti si připraví mističku a třeba barevné korálky; při čtení pohádky se děti zaměří na slovo KARKULKA a pokaždé, když ho uslyší, dají korálek (nebo cokoliv jiného) do mističky. Nakonec je všechny spočítají (23). Pak si s korálky dál můžete hrát -> Dej do mističky 3 červené, přidej 2 modré, 4 žluté, 7 zelených, uber 2 žluté,.....kolik ti jich zbylo? Pokud toto s dětmi děláte, sami mějte také svoji mističku 😊
- skládání slova podle předlohy z vystřihaných písmen (velká tiskací písmenka) – toto děti nemusí zvládnout, jde o představu, mohou písmenka, obracet, otáčet, nemusí je vůbec znát! S tím spojená hra spojování stejných a podobných slov nitkou.
- výroba ručního papíru https://www.youtube.com/watch?v=QC2a_ckAkwc
- DidaktaCZ – můžete zkusit geometrii pro nejmenší – postavit hrad
- kimova hra s kouzelnou krabicí – děti si prohlédnou obsah krabice, něco se z ní odebere a následně děti hádají, co zmizelo

- psaní do plastelíny, hlíny klacíkem, do mouky prstem, tvorba obrázku jehlou na ručníku (tzv. Braillovo písmo)

- kimova hra s kouzelnou krabicí – děti si prohlédnou obsah krabice, něco se z ní odebere a následně děti hádají, co zmizelo

- dramatizace - jak se cítí (ušpiněná, počmáraná, potrhaná, ...) kniha? → vyjádřit mimikou a gesty, pohybem, slovně. Jak se naopak cítí nová kniha?

- hra Dobble s pohádkovými postavami – přiložena, k vystřížení (vlastní výroba). Děti hra velmi baví. Již jsem vyrobila jednu do školky na téma denní činnosti a děti pravidla znají. Pokud by je zapoměly, přidávám odkaz:

<https://www.youtube.com/watch?v=vxoWxgSsOek>

- výroba záložky podle předlohy

<http://roseartseducar.blogspot.com/2015/12/marcadores-de-paginas-lindos-para.html>

Nabídka činností ke spontánním hrám:

- kreslení k tématu, ale podle fantazie dětí -> ilustrace ke knize, např. posloupnost k pohádce, tvorba leporela,...
- prohlížení knížek, encyklopedií, novin, časopisů, komiksů, nejrůznějších žánrů, co nejrozličnější, aby děti měly možnost porovnat rozdíly mezi vším a hledaly si samy v sobě otázky
- stavby zámků ze stavebnic, různých přírodních materiálů a surovin
- můžete dětem vytvořit ke hře např. knihovnu a knihkupectví – rozdíly už by měly znát, příp. zopakovat jim je, vytvořit návštěvní kartičky, dát jim tužku, propisku, ať si zapisují, vytvořit si pokladničku,...

Pohybové hry a cvičení: (s knihou s tvrdými deskami)

- dechová cvičení – foukání do listu, aby se list otočil
- prostorová orientace – stoupni si před, za, na, vlevo, vpravo (tady dejte pozor na to, aby to byla orientace ze strany dítěte)
- probudí nás písmenko – děti leží a říkáme slova, mohou se zvednout, když uslyší slovo, které začíná na předem sjednanou hlásku

Pobyť venku:

- vycházky do okolí , do lesa, pozorování něčeho, co viděly v knížce, časopisu, o čem jste si doma četli

O Červené Karkulce

Žila jednou jedna hodná a milá dívka. Všichni ji měli velice rádi a ze všech nejvíce maminka s babičkou. Babička jí ušila červený čepeček a podle něj jí začali říkat Červená **Karkulka**. Babička bydlela na samotě u lesa, kde široko daleko nebyla žádná jiná chaloupka. Babička se tam starala o lesní zvířátka.

Jednou v létě maminka napekla bábovku, do košíku přidala láhev vína a řekla **Karkulce**: „Babička má dneska svátek. Vezmi košík a zanes ho k babičce do chaloupky. Ale jdi rovnou, ať se v lese nezatouláš!“ **Karkulka** pokývala hlavou a zvesela se vydala na cestu. Cestu si zpříjemnila poskakováním a broukáním si. Brzy se dostala do lesa až došla k malému potůčku. **Karkulka** neodolala, zula si boty a začala máchat nožky ve studené vodě. V tom se před ní objevil vlk.

„Dobrý den, **Karkulko**, kampak jdeš?“ zeptal se. Hlas mu skřípal, přestože se snažil mluvit drobounce, aby **Karkulku** nepolekal. Ale **Karkulka** se vlka nebála a povídala mu: „Jdu k babičce do chaloupky v lese. Má dnes svátek, a tak jí maminka upekla bábovku.“

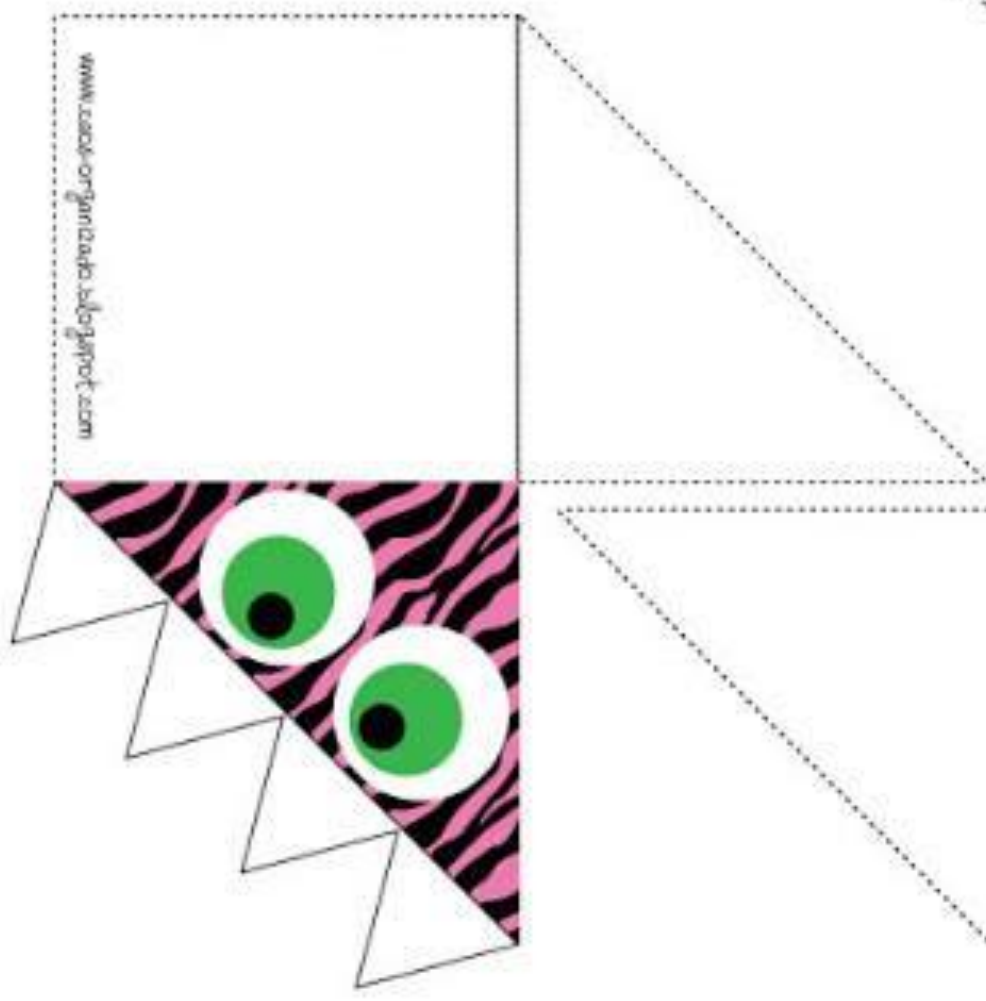
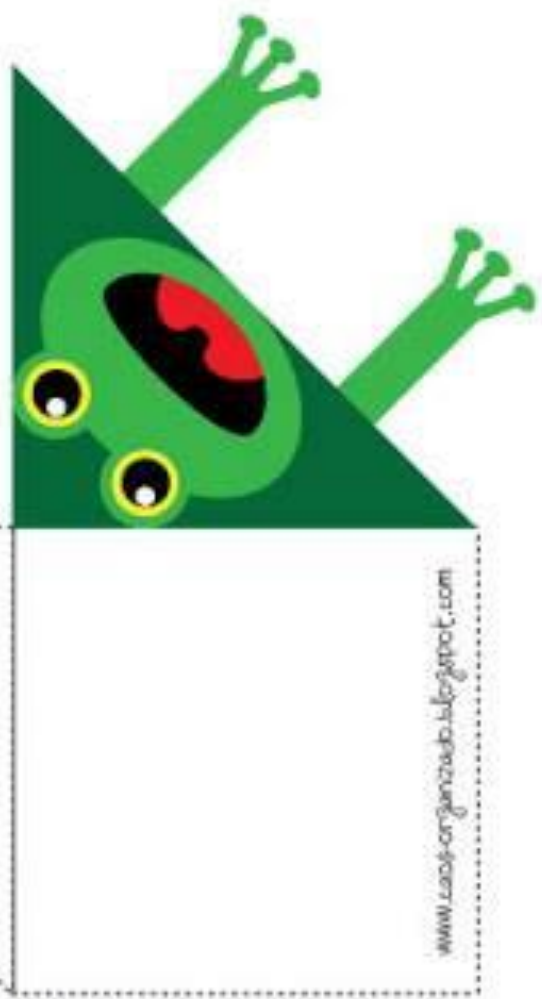
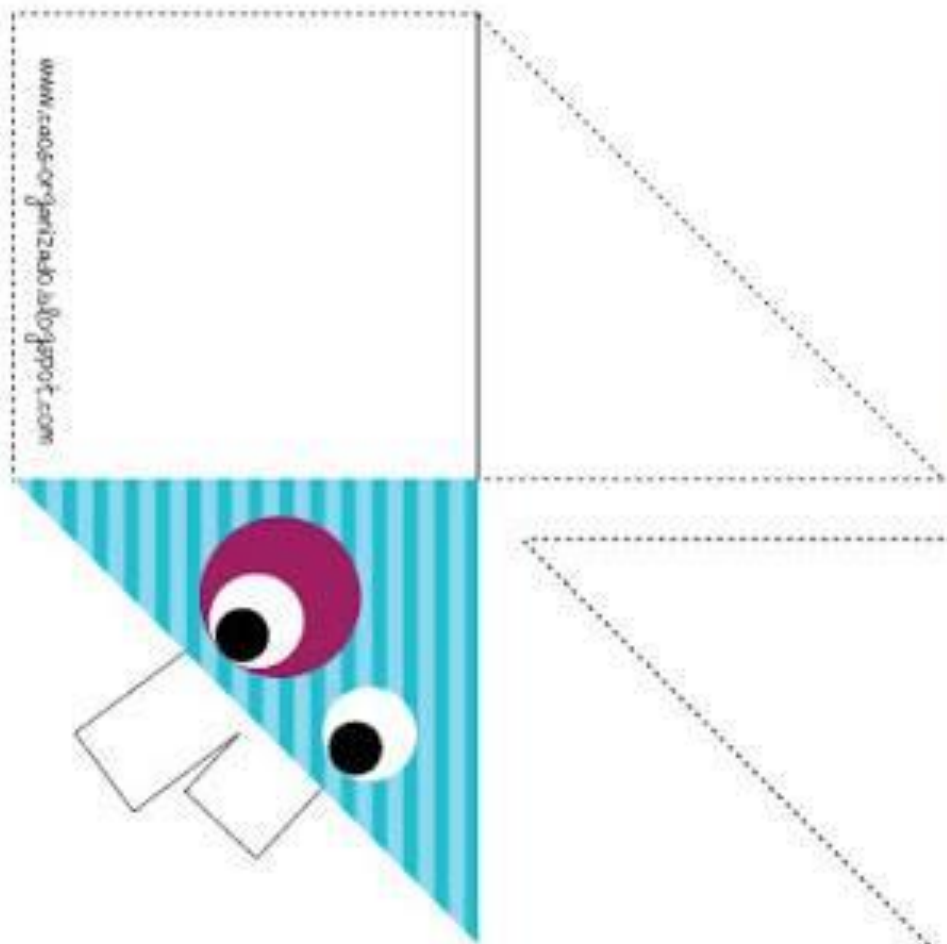
„Chceš ochutnat?“ nabízela vlkovi. Ten si přičichl ke košíku a ušklíbl se. „Maso nemáš?“ zeptal se znechuceně.

„Nemám,“ odpovědělo děvčátko.

„No, nevádí, bábovku si nechám k večeři,“ řekl vlk.

V duchu už ale přemýšlel, jak by dostal **Karkulku**. „A kdepak bydlí tvoje babička?“ „Ty to nevíš?“ divila se **Karkulka**, „přece v chaloupce za lesem. Půjdeš kousek podle potoka, potom zahneš doprava a už tam budeš.“ „Tak víš co, **Karkulko**, budeme závodit,“ navrhl vlk. „Ty půjdeš dolů kolem potoka a já proti vodě. Schválně, kdo bude u babičky dřív.“ **Karkulka** se jen zasmála, popadla košík s bábovkou a vínem a vydala se na cestu. Vlček šel kousek opačným směrem, ale za chvíli skočil do houští a hnál se křovím rovnou na kraj lesa. Za chvíli už stál před babiččinou chaloupkou a klepal na dveře. „Kdopak to je?“ ozvalo se zevnitř. „To jsem já, **Karkulka**,“ zavolal tiše vlk. Babička se už nemohla vnučky dočkat a otevřela dveře. Vlček se na babičku vrh a spolkl ji. Potom si dal na hlavu její čepec, nasadil si na nos brýle a lehl si do postele. Vzal si babiččinu knížku a dělal, že čte. **Karkulka** se zatím v lese honila za motýly, sbírala maliny a prozpěvovala si, až konečně došla k chaloupce. Zaklepala na dveře a zevnitř se ozval chraptivý hlas: „Kdopak to ťuká?“ **Karkulka** se zarazila, ale pak odpověděla: „To jsem já, babičko, vaše **Karkulka**.“ „Pojď dál, děvenko, je otevřeno.“ **Karkulka** vešla dovnitř, a když spatřila babičku, podivila se: „Babičko, máte takový divný hlas.“ „I nediv se, děvče, napila jsem se studené vody a teď trochu stůňu.“ **Karkulka** tedy vyřídila pozdrav od maminky, postavila na stůl košík a šla dát babičce pusku. Ale jak ji uviděla zblízka, vylekala se: „Babičko, vy máte velké uši!“ „To abych tě lépe slyšela.“ „A babičko, vy máte velké oči!“ „To abych tě lépe viděla.“ „Ale babičko, vy máte velké zuby!“ podivila se **Karkulka** naposled. „To abych tě lépe mohl sníst!“ zařval vlk, vyskočil z postele a **Karkulku** taky spolkl! Jenže ta dvě veliká sousta ho velmi tížila. Svalil se zpátky do postele a tvrdě usnul.

Za malou chvíli šel kolem chaloupky myslivec, babiččin známý, a uslyšel zevnitř podivné chrápání, a tak se podíval oknem dovnitř. Vidí tam vlka s velikým břichem, jak chrápe v babiččině posteli. Na nic nečekal, vběhl dovnitř a tesákem rozpáral vlkovi břicho. Z něj vyskočila **Karkulka**, za ní babička, naštěstí obě živé a zdravé. Vlček zatím stále spal jako když ho do vody hodí. Společně mu nasypali do břicha kamení a znovu ho zašili. Pak se schovali do kouta a čekali, co se bude dít. Vlček se za chvíli vzbudil a zaskuhral: „To mám ale žízeň!“ Dověkl se k potoku, tam se chtěl napít, ale kameny ho stáhly do vody. Babička pak pohostila myslivce a **Karkulku** vínem a bábovkou. Myslivec doprovodil **Karkulku** zpátky domů a ta od té doby byla mnohem opatrnější a maminku raději poslechla.

FOXY BOOKMARKS

